

нѣкое народно българско дѣло. Въ кжщата тѣ намѣрили майката на прочутия Богориди, котленка, баба Гена, която приказвала само български. Чрезъ нея тѣ се запознавали съ княза и му казали да помни, че е роденъ въ Котелъ отъ родители българи, та е длъженъ да пази рода си и да услужва на българитѣ.

Отъ това искание на котленци Стефанаки се сепналъ и взелъ да помага на българитѣ. Нашитѣ четци сигурно знаятъ, че Стефанъ Богориди подарилъ на българитѣ въ Цариградъ мѣсто да си направятъ българска църква, издействувалъ отъ гърци и турци позволение да си съградятъ българска църква, да си намѣрятъ българинъ свещеникъ и най-сетне да се сдобиятъ съ владика въ лицето на *Илариона Макариополски*. Ала Стефанъ умрѣлъ презъ 1859 г. На следната година българитѣ се отказали отъ гръцкия патриархъ (1860 г.), а следъ 12 години си избрали народенъ екзархъ — *Антимъ I* (1872 г.).

Алеко Богориди — румелийски управникъ

Алеко или Александъръ билъ, казахме, втори синъ на Стефана Богориди. Той се родилъ въ Котелъ въ 1823 г., но порасълъ въ бащината си кжща въ Цариградъ. Баба му Гена умрѣла и той не чувалъ никаква българска речъ. Като домашнитѣ си, и той говорѣлъ гръцки и турски. Училъ се въ гръцко училище, гдето научилъ и френски езикъ.

Алеко билъ способенъ и даровитъ, сжщо като баща си. Султанътъ го назначилъ на турска държавна служба. Когато България била освободена, султанъ Абдулъ Хамидъ решилъ него да изпрати за управникъ въ Пловдивъ. Това станало презъ априлъ 1879 година. Жена му била гъркиня. Една вечеръ Алеко ѝ казалъ, че е назначенъ за управникъ (паша, князь) на Източна Румелия, та да се готви за пжтъ. Хитрата гъркиня разпитала, кжде се намира Източна Румелия и какви хора живѣятъ